

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4CoKR/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122200005
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Šiffalovič
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:4122200005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Šiffalovič a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Tatiany Pastierikovej, v právnej veci žalobcu: M. A., G.. XX.XX.XXXX, K. I. Č.. XXX/XX, XXX XX Č., proti žalovanému: E. L., G.. XX.XX.XXXX, K. J. Č.. XX, XXX XX J., o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra, č.k. 27Odi/1/2022-39 zo dňa 10.06.2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 27Odi/1/2022-39 zo dňa 10.06.2022 potvrdzuje.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“), prvým výrokom zamietol žalobu a druhým výrokom nepriznal žalovanému náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 166f ods. 1, § 166g ods. 1,2,3,4 a 5 zákona 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“), § 262 ods. 1 a 2, § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. V rozhodnutí uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 29.12.2021, doručenu na Okresný súd Nitra dňa 03.01.2022 domáhal, aby súd rozhodol o zrušení oddĺženia žalovaného, o ktorom bolo rozhodnuté v konaní Okresného súdu Nitra sp. zn. 23Odk/277/2020.

Žalobu odôvodnil tým, že Okresný súd Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 23Odk/277/2020, v právnej veci dlžníka E. L., rozhodol o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka a rozhodol o jeho oddĺžení. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že žalovaný nemal poctivý zámer pri oddĺžení, keď dlžník vykonával podnikateľskú činnosť ako živnostník, u ktorého si žalobca objednal rekonštrukciu strechy, uzatvoril zmluvu a na daný účel žalobca poskytol aj finančné prostriedky vo výške 5.000,- EUR ako preddavok. Dlžník práce nevykonával, a to ani po opakovanej výzve, následne dňa 01.02.2020 ukončil podnikateľskú činnosť a peňažné prostriedky nevrátil. Okresný súd Levice vydal dňa 09.12.2020 pod sp. zn. 16C/52/2020 platobný rozkaz. Dňa 13.11.2020 bol na dlžníka vyhlásený konkurz. Žalobca žiadal prihladiť sa na dlžníka s poukazom na ustanovenie § 166g ods. 3 ZKR. Okrem toho dlžník zastával verejnú funkciu - bol poslanec obecného zastupiteľstva obce Zalaba a túto funkciu využíval na zvýšenie svojej dôveryhodnosti. Dlžník so žalobcom nekomunikoval a neinformoval žalobcu o ukončení podnikateľskej činnosti, ani o vyhlásení konkurzu. Rovnako zo strany dlžníka nebola snaha o vyriešenie podlžnosti. Dlžník nevyvinul žiadnu aktivitu ani neodpovedal na výzvy žalobcu. Obdobným spôsobom postupoval aj u iných veriteľov, dokonca v prípade veriteľa Balex Metal, s.r.o. muselo byť upovedomenie

o začatí exekúcie doručované dlžníkovi ako povinnému prostredníctvom oznámenia v Obchodnom vestníku.

Uviedol, že dlžník mal dlhy už dávnejšie a namiesto toho, aby vyhlásil konkurz, ďalej podnikal. Zmluvu o dielo so žalobcom uzatvoril už v čase, kedy bol platobne neschopný a mal exekúcie. Dlžník ďalej podnikal a prijal aj platby, napr. za práce na fasáde kultúrneho domu v Zalabe. Skutočnosť, že z týchto príjmov nedošlo k úhrade starších pohľadávok dlžníka, podľa jeho názoru preukazuje, že zatajoval svoje príjmy. O nepoctivosti dlžníka svedčí aj to, že v roku 2013 mu bolo zo strany Regionálneho úradu verejného zdravotníctva preukázané nedovolené nakladanie s nebezpečnými odpadmi, konkrétne azbestovou strešnou krytinou. Pri likvidácii azbestových strešných krytín postupoval nezákonným spôsobom, pomocou čoho zvyšoval svoj zisk a znižoval zaťaženie na úkor zákazníka, resp. životného prostredia. Do platobnej neschopnosti sa uviedol sám svojím konaním, s plným vedomím svoju platobnú neschopnosť stupňoval a následne vyhlásil konkurz s cieľom zbaviť sa takto vytvorených dlhov. Dlžník nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoje dlhy možnými spôsobmi, a preto navrhol obnovenie pôvodnej vymáhateľnosti svojej pohľadávky a zrušiť konkurzné konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 23Odk/277/2020. Na základe výzvy súdu žalobca upravil petit žaloby a domáhal sa zrušenia oddĺženia vyhláseného Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 23Odk/277/2020 a náhrady trov konania.

Súd žalobu a jej doplnenie doručil žalovanému spolu s uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 27Odi/1/2022-28 zo dňa 10.02.2022, ktorým súd vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k žalobe, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v prípade, ak uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu. Žaloba bola spolu s jej doplnením a s prílohami a poučením žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 27.02.2022 (doručenka pripojená k č.l. 29). Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu proti žalovanému nie je dôvodná, pretože neboli splnené podmienky na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 23Odk/277/2020. Súd v danom prípade vychádzal z vyjadrení žalobcu a z predložených listinných dôkazov.

Mal za to, že žalobca v konaní nepredložil také dôkazy, z ktorých by bolo zrejmé, že žalovaný mal nepoctivý zámer v konaní o oddĺžení. Súd v rámci tohto konania ex post vykonal kontrolu poctivého zámeru žalovaného v oddĺžovacom konaní a nezistil také skutočnosti, pre ktoré by boli splnené podmienky pre zrušenie oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer.

Súd sa nestotožnil s tým, že by boli dané dôvody na zrušenie oddĺženia tak, ako ich žalobca uviedol v žalobe, keď sa domáhal zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného z dôvodov uvedených v § 166g ods. 2 písm. b), písm. e), písm. g) a písm. h) ZKR.

Rovnako sa súd nestotožnil s tým, že by boli splnené podmienky na zrušenie oddĺženia podľa § 166g ods. 1 ZKR, podľa ktorého dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností.

Dôvody uvádzané žalobcom v podanej žalobe neboli v konaní preukázané.

Dôvod uvedený v § 166g ods. 2 písm. b) ZKR podľa súdu nie je dôvodom na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, nakoľko dlžník síce v zozname veriteľov neuviedol veriteľa fyzickú osobu, avšak veriteľ - žalobca sa dozvedel o konkurze včas na prihlásenie si svojej pohľadávky. Uvedený dôvod by bolo možné akceptovať pre zrušenie oddĺženia v prípade, ak by si veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku.

Z obsahu spisu mal súd za to, že nebolo preukázané, že by sa dlžník úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti (§ 166g ods. 2 písm. e) ZKR). Žalobca nepreukázal ani neoznačil hodnotu záväzkov dlžníka, ktorá je jednou z podmienok pre určenie a posúdenie platobnej schopnosti, resp. neschopnosti dlžníka. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný ako dlžník mal ďalšie záväzky, nielen záväzok voči žalobcovi, s ktorými bol v omeškaní a ktoré bolo potrebné vziať do úvahy na posúdenie platobnej neschopnosti podľa § 3 ods. 2 ZKR. Bez takéhoto posúdenia nie je možné konštatovať nepoctivý zámer dlžníka - žalovaného.

Ďalšie skutočnosti, na ktoré poukazoval žalobca, sú príjem žalovaného za práce na obecnom úrade v Zalabe, nesprávne nakladanie s odpadom v roku 2013, ako aj skutočnosť, že žalovaný ako dlžník neinformoval žalobcu o skončení podnikania. Súd považoval za potrebné uviesť, že tieto skutočnosti nie je možné vyhodnotiť ako dôvod na zrušenie oddĺženia žalovaného. Nie je možné ani prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že z príjmov za práce na obecnom úrade mali byť vyplatené staršie pohľadávky žalovaného. Rovnako neoznámenie ukončenia podnikania žalobcovi nepostačuje pre zrušenie oddĺženia, nakoľko takáto povinnosť žalovanému nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu a nie je ani dôvodom na zrušenie oddĺženia podľa ZKR. Neoprávnené nakladanie s odpadmi bolo sankcionované príslušným úradom už v roku 2013 a nezakladá dôvod na zrušenie oddĺženia. Výška niektorého príjmu nepostačuje pre konštatovanie platobnej schopnosti dlžníka, ale ako už bolo uvedené, žalobca nepreukázal ani

neoznačil hodnotu záväzkov dlžníka, ktorá je jednou z podmienok pre určenie a posúdenie platobnej schopnosti, resp. neschopnosti dlžníka.

Ďalej v konaní nebolo preukázané, že by sa žalovaný, ako dlžník, pri preberaní záväzkov spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom. K uzatvoreniu zmluvy o dielo došlo v októbri 2018 a k vyhláseniu konkurzu na majetok dlžníka a k jeho oddĺženiu došlo o viac ako dva roky neskôr. V konaní neboli predložené také dôkazy, ktoré by preukazovali, že žalovaný sa viac ako dva roky pred oddĺžením spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom. Preto súd nemohol vyhovieť žalobe a zrušiť oddĺženie žalovaného ani z dôvodu uvedeného v § 166g ods. 2 písm. g) ZKR. Rovnako mal súd za to, že žalobca nepreukázal, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa (§ 166g ods. 2 písm. h) ZKR). Tvrdenia žalobcu v tomto smere považoval za všeobecné, bez konkrétneho uvedenia spôsobu poškodenia, či zvýhodnenia konkrétneho veriteľa. Skutočnosť, že neuzatvoril dohodu o splátkach so žalobcom a že nesplnil svoj záväzok zo zmluvy o dielo, nie je dôkazom o tom, že by žalovaný ako dlžník poškodil žalobcu ako veriteľa.

Podľa súdu nebola preukázaná ani existencia nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR. Súd nemal v konaní vedomosť o aktuálnom príjme žalovaného, či a aký príjem žalovaný má aj po vyhlásení konkurzu. Nepoctivý zámer neplnením záväzku žalobcu po vyhlásení konkurzu a po oddĺžení nie je možné bez ďalšieho konštatovať, keďže zákon v ustanovení § 166c ZKR taxatívne vymedzuje okruh pohľadávok, na ktoré sa oddĺženie podľa § 166e ZKR nevzťahuje, t.j. oddĺžením nedotknuté pohľadávky. Pohľadávka, ktorou žalobca disponuje, nie je nedotknutou pohľadávkou, ale je pohľadávkou, ktorá sa uspokojuje konkurzom. Od dlžníka nemožno očakávať, že dokáže splácať všetky svoje záväzky, ak má viacerých veriteľov a po procese oddĺženia nemôže samotný dlžník ani nahrádzať funkciu správcu konkurznej podstaty a vlastným výpočtom zistiť, ako môže aj naďalej svojich veriteľov uspokojovať a akú čiastku zo svojho mesačného príjmu im môže uhrádzať. Od dlžníka nemožno spravodlivo požadovať, aby konal s odbornou starostlivosťou, ktorá je kladená na správcu konkurznej podstaty a aby po svojom oddĺžení naďalej pomerne plnil svoje splatné záväzky, a to aj s ohľadom na možné poškodzovanie práv ostatných veriteľov a na to nadväzujúcu trestnoprávnu zodpovednosť. Súd sa preto nestotožnil s tým, že ak žalovaný po vyhlásení konkurzu sám dobrovoľne neuhrádzal čiastočne splátky svojich záväzkov, tak je takéto konanie dlžníka potrebné posudzovať ako nepoctivý zámer.

K požiadavke žalobcu prihliaďnúť prísnejšie na dlžníka pre jeho pôsobenie v podnikateľskej sfére a tiež ako poslanec obecného zastupiteľstva vo verejnej funkcii, súd na tieto prihliaďol a týmto sa pri vyhodnotení aj zaoberal. Súd vzal do úvahy skúsenosti žalovaného v podnikaní a tiež jeho skúsenosti z verejnej funkcie, avšak žalobe napriek tomu nemohol vyhovieť, nakoľko súdu neboli predložené také dôkazy, ktoré by odôvodňovali žalobcom uvádzané dôvody pre zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného.

Súd mohol pri rozhodnutí vychádzať len z vykonaného dokazovania. Skutočnosti svedčiacie o zlom hospodárení alebo o nezodpovednom správaní dlžníka nepostačujú pre zrušenie oddĺženia. Žalovaný sa v konaní nevyjadril k podanej žalobe ani písomne, ani ústne, keďže sa nezúčastnil pojednávania. Súd preto tvrdenia žalobcu považoval za nesporné skutkovo, avšak právne nepostačovali pre zrušenie oddĺženia žalovaného.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zrušenie oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer nie je preukázaný. Žalobca sa v danom prípade domáhal zrušenia oddĺženia žalovaného z dôvodov uvedených v § 166g ods. 2 písm. b), písm. e), písm. g) a písm. h) ZKR a § 166 g ods. 1 ZKR, pričom ani jeden z dôvodov nebol vykonaným dokazovaním preukázaný. Takejto žalobe nebolo možné vyhovieť, keď dôkazné bremeno bolo v danom prípade na žalobcovi, ktorý ho neuniesol, a preto súd rozhodol tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Žalobca mal v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v zmysle § 166f ods. 1 ZKR. Dôkazné bremeno vždy zaťažuje účastníka, ktorý uplatňuje deklarované právo, teda žalobcu. Keďže žalobca dôkazné bremeno neuniesol, súd žalobu zamietol.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keď dospel k záveru, že žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 100 %. Nakoľko však žalovanému v tomto spore doposiaľ nevznikli žiadne trovy, rozhodol tak, že žalovanému sa nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že s rozhodnutím súdu nesúhlasí, a s jeho odôvodnením sa nestotožňuje.

Nestotožnil sa s postupom súdu prvej inštancie, ktorý v danom prípade vychádzal z vyjadrení žalobcu a predložených listinných dôkazov, pričom ich považoval za skutkovo nesporné, potom vychádzal z pozície, že žalovaný má nepoctivý zámer, avšak dôkazy žalobcu sa mu javili ako právne nepostačujúce.

Ak teda tvrdenia a dôkazy žalobcu neboli spochybnené a súd z nich aj vychádzal, potom rozhodnutie súdu spočíva na tom, aké zákonné ustanovenia pri svojej úvahe aplikuje, ako si dôkazy vyloží, a v tomto konaní predovšetkým - akú váhu súd týmto dôkazom priloží. V zmysle § 166g ods. 3 ZKR, súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý má o.i. skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

Uviedol, že žalovaný má viacročnú prax ako podnikateľ a navyše je poslancom v obecnom zastupiteľstve, takže má aj odborné a aj iné osobitné životné skúsenosti. Je toho názoru, že súd je povinný v zmysle § 166g ods. 3 ZKR prihliadať na osobu žalobcu prísnejšie. Keďže žalovaný popri viacročnej praxi v podnikaní je navyše poslancom v obecnom zastupiteľstve, je dôvodné očakávať, že súd na jeho osobu, ako vzor správania sa, prihliadne zvlášť prísne.

Namietal, že závery súdu uvedené v rozsudku, sú pri pohľade takouto optikou nesprávne a zmätočné. Pri skúmaní existencie nepoctivého zámeru je vo fakte neprihlásenia fyzickej osoby veriteľa dlžníkom do zoznamu veriteľov podstatnou okolnosťou skutočnosť, že už aj len samotné neprihlásenie samo osebe nepoctivé je. Dlžník konal nekalo, resp. protiprávne, spoločensky neprijateľne, avšak súd pri jeho počínaní nekonštatoval, že takým bolo, ale ho zmierňuje tým, že nemalo za následok neprihlásenie pohľadávky veriteľa. Takýto postoj súdu v hodnotení osoby dlžníka je evidentne miernejším prihliadnutím v zmysle § 166g ods. 4 ZKR.

Bol toho názoru, že ak podnikateľ dlžník prijme v rámci podnikania platbu, ktorú účtovne nezaeviduje a nesplätí ňou staršie dlhy, jedná sa o nepoctivý zámer, bez ohľadu na to, koľko a akých záväzkov mal. Citovaná úvaha súdu je len miernejším prihliadnutím súdu v hodnotení konania dlžníka v zmysle § 166g ods. 4 ZKR. Hodnota všetkých záväzkov dlžníka je známa iba dlžníkovi. Skutočnosť, že žalovaný záväzky, a to nesplatené záväzky po lehote splatnosti má, žalobca v žalobe označil a preukázal, že boli minimálne vo výške 11.571,91 EUR pri jeho majetku 2.190,84 EUR. Pritom nie je rozhodujúce, koľko záväzkov dlžník mal, resp. má. Predĺženie žalovaného vo výške 5,28 násobku, ktoré sa zväčšovalo, je dostatočným označením hodnoty záväzkov dlžníka a vyčíslením platobnej neschopnosti dlžníka. Nemožno sa preto stotožniť s vyjadrením súdu, že žalobca nepreukázal a neoznačil hodnotu záväzkov dlžníka. Ak žalobca existenciu predĺženia, resp. minimálnej výšky nesplatených záväzkov v žalobe preukázal, prešlo dôkazné bremeno ohľadne ich splatenia, resp. nižšej hodnoty na stranu žalovaného, a teda má súd očakávať takýto dôkaz od žalovaného. Keďže žalovaný bol platobne neschopný, bol v predĺžení, nepodal včas návrh na oddĺženie a navyše zatajoval príjmy, čím stále zvyšoval svoje dlhy, je jeho nepoctivý zámer evidentný. Napokon, vyhlásenie dlžníka, že sa so žalobcom nebude baviť o splatení dlžoby, je dôkazom o tom, že mal zámer podobný, ako u predošlých veriteľov - nereagovať a odkladať splatenie dlhu až do svojho oddĺženia.

Nie je mu jasné, čo podľa názoru súdu malo byť vyplatené z príjmov za práce na obecnom úrade a v čom teda spočíva výhrada súdu voči tvrdeniu žalobcu. Úvaha, že by žalovaný z príjmov za práce na obecnom úrade staršie pohľadávky platiť vôbec nemal, a peniaze by si mal uschovať na dobu po oddĺžení (a to navyše v čase, kedy bol predĺžením a v exekúcii) evidentne zodpovedá nepoctivému zámeru. Predpoklad, že žalovaný by mal použiť spomínaný príjem na iný účel, než je určený zákonom (napr. na osobnú spotrebu), je takisto konaním naplňajúcim nepoctivý zámer. Oba tieto výklady súdu sú dôvodom na to, aby súd prisvedčil tvrdeniu žalobcu, nakoľko ďalšie relevantné možnosti výkladu tu nie sú.

Žalobca uviedol, že nesprávne nakladanie s odpadom v roku 2013, samo osebe skutočne nie je dôvodom na zrušenie oddĺženia žalovaného, zapadá však do radu nezodpovedných a protiprávných počínov žalovaného. Súd tu pri svojej úvahe zrejme opomenul skutočnosť, že týmto počínaním žalovanému klesli náklady a tým pádom mu protiprávne narástol zisk. Na okolnosť, že toto nie je len teoretická úvaha, ale že k tomu reálne došlo, poukazuje skutočnosť, že uloženie pokuty žalovaný napokon ani nezaplatil a oddĺžením sa jej pohodlne zbavil. Výsledkom je, okrem protiprávneho zisku, nulový výchovný účinok tejto uloženej a nezaplatenej pokuty na žalovaného ako poslancu obecného zastupiteľstva a konštatovanie, že aj jeho spôsob nakladania s odpadom dotvára rad nepoctivých počínov žalovaného.

Ďalej uviedol, že povinnosť žalovaného oznámiť žalobcovi skončenie podnikania síce skutočne nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu a sama osebe nemusí byť dôvodom na zrušenie oddĺženia podľa ZKR. Žalovaný však okrem toho, že žalobcu finančne poškodil, ho neoznámením o skončení podnikania vystavil riziku vzniku škody na nehnuteľnosti, nakoľko sa jednalo o opravu vážnych porúch

strechy. Tým sa neoznámenie skončenia podnikania dostáva do pozície, že nie je bezvýznamnou námietkou žalobcu, ale treba naň prihliadnúť prísnejšie, než ako ho súd spomenul. V súhrne s ostatnými, v žalobe oboznámenými okolnosťami, v zmysle § 166g ods. 3 ZoKR dotvára nepoctivý zámer dlžníka. Žalobca vyslovil názor, že žalovaný bol v zmysle § 11 ods. 2 ZKR povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu omnoho skôr, než tak reálne učinil. Hodnota jeho dlžôb vysoko prevyšovala hodnotu jeho majetku už v roku 2019, preto bol povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu už predtým a nedopustiť, aby jeho dlžoby narastali, čo však nespravil. Žalovaný včas návrh na vyhlásenie konkurzu nepodal, dostal sa do predĺženia a jeho dlžoby narastali. Žalovaný si nesplnil uvedenú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona a priamo majúcu za následok stupňujúce sa poškodzovanie veriteľov. Pritom však súd nevysvetlil, prečo z takéhoto hrubého porušenia zákona žalovaným nevyvodil záver o nepoctivom zámere. Tým zvolil miernejšie prihliadnutie na dlžníka v zmysle § 166g ods. 4 ZKR, a nie prísnejšie, v zmysle § 166g ods. 3 ZKR.

Žalovaný pred podaním návrhu, v čase, kedy aj žalobca bol veriteľom žalovaného, konkrétne dlhoval, okrem iných: na dani podľa § 23b zákona č. 511/1992 Zb. sumu 1.283,82 EUR, Sociálnej poisťovni sumu 7.746,49 EUR.

Žalovaný v čase, kedy žalobca už bol veriteľom žalovaného a kedy boli jeho veriteľmi aj vyššie menované osoby, prijal platby za rekonštrukciu strechy obecného úradu v obci Zalaba v sume 8.075,87 EUR a za opravu fasády na budove kultúrneho domu a obecného úradu v Zalabe v sume 750 EUR. Konkrétne uvedený veriteľ aj spôsob je tiež pri firme Balex Metal a.s., Obchodný vestník 146/2018 deň vydania exekúcie 31.7.2018 uverejnil exekúciu na žalovaného. Rozhodnutie o doručení bolo platné uplynutím 30 dní od uverejnenia, teda 1.9.2018. V októbri 2018, presne 26.10.2018 žalobca vyplatil v hotovosti žalovanému sumu 5.000 EUR. Žalovaný aj tento príjem mal a na uhradenie dlžôb ho nepoužil.

Žalobca mal za to, že zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť veriteľa žalobcu, pretože už dlhšiu dobu pred podaním návrhu sa žalovaný vyhýbal čo i len komunikácii so žalobcom. Žalovaný na polícii výslovne vyhlásil, že sa so žalobcom ani v budúcnosti vôbec nebude baviť. Z takéhoto správania sa dlžníka je evidentné, že nemal v úmysle peniaze vrátiť. Nesplatenie dlžoby poškodením veriteľa je.

Žalobca ďalej poukázal na to, že formálne síce súd prehlásil, že na dlžníka prihliadal prísnejšie, ale reálne sa to neprejavilo ani pri posudzovaní jednotlivých bodov žaloby, ani v súhrne vo výsledku. Zároveň v rozhodnutí súd vôbec nevysvetlil, v čom spočíva jeho prísne hodnotenie a prihliadanie (v zmysle § 166g ods. 3 ZKR) na osobu dlžníka pri dôkazoch a tvrdeniach žalobcu. Z rozhodnutia súdu vôbec nie je jasné, kde leží jeho úroveň mierneho prihliadania, kde leží jeho úroveň obvyklého pohľadu, keď žalobcom uvádzané dôvody pre zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného nepostačujú, a akého nepoctivého konania by sa mal dopustiť dlžník, aby bolo dostatočné na nepoctivý zámer.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd na základe už zisteného skutkového stavu rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 27OdiI/2022-39 zo dňa 10.6.2022 zrušil a rozhodol tiež o zrušení oddĺženia dlžníka, ktoré bolo vyhlásené Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 23OdK/277/2020, z dôvodu nepoctivého zámeru dlžníka a zaviazal dlžníka k úhrade trov súdneho konania v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Po oboznámení sa s obsahom spisu, procesným postupom súdu prvej inštancie, dôvodmi odvolania žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom. Súd sa vo svojom rozsudku vysporiadal so všetkými argumentmi žalovanej, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a na správnosť dôvodov uvedených v rozsudku odvolací súd v celom rozsahu odkazuje.

7. Odvolací súd zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci.
8. Podľa § 383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.
9. Podľa § 3 ods. 1 ZKR, dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, predpokladá sa, že je v úpadku.
10. Podľa § 3 ods. 2 ZKR, právnická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.
11. Podľa § 166 ods. 1 ZKR, každý platobne neschopný dlžník, ktorý je fyzickou osobou, je oprávnený domáhať sa oddĺženia konkurzom alebo splátkovým kalendárom podľa tejto časti zákona, a to bez ohľadu na to, či má záväzky z podnikateľskej činnosti.
12. Podľa § 166e ods. 1 ZKR, o oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide.
13. Podľa § 166f ods. 1 ZKR, veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.
14. Podľa § 166f ods. 4 ZKR, zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremičia skôr, ako uplynú desať rokov od zrušenia oddĺženia.
15. Podľa § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.
16. Podľa § 166g ods. 2 ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak
- a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrné hodnoty sa neprihliada,
 - b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na drobných veriteľov sa neprihliada,
 - c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
 - d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
 - e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh,

- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,
- g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,
- i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
- j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,
- k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci,
- l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

17. Podľa § 166g ods. 3 ZKR, súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

18. Podľa § 166g ods. 4 ZKR, súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydľie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

19. Podľa § 166g ods. 5 ZKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

20. Spor o zrušenie oddĺženia v zmysle § 166f ZKR je sporom vyvolaným osobitnou povahou konkurzného konania v zmysle § 20 písm. d) CSP. Aktívne vecne legitimovaní sú veritelia, ktorí boli dotknutí oddĺžením a pasívne vecne legitimovaný je dlžník (prípadne jeho dedičia, ak dlžník zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho). Aktívna vecná legitimácia svedčí veriteľom v lehote do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára (§ 166f ods. 6 ZKR). Predpokladom úspešnosti takejto žaloby je, že veriteľ v zmysle § 166f ods. 1 ZKR preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer, teda mal nepoctivý zámer. Dôkazné bremeno spočíva na veriteľovi, ktorý v spore o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer dlžníka musí preukázať, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer, pričom kritériá pre určenie nepoctivého zámeru sa týkajú najmä ekonomického správania dlžníka pred podaním návrhu na oddĺžovacie konanie a po jeho podaní. Skutočnosť, že v spore o zrušenie oddĺženia má dôkazné bremeno veriteľ, vyplýva aj z obsahu zákonného ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR, v ktorom zákonodarca výslovne uviedol: „Veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia.... ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer“.

21. Čo je nepoctivý zámer dlžníka zákonodarca vymedzil v § 166g ods. 2 ZKR demonštratívny spôsobom, keď uvádza osobitné skutkové podstaty nepoctivého zámeru pod písm. a) až písm. l). Je preto možné, aby sa veriteľ domáhal zrušenia oddĺženia aj z iného dôvodu, než je uvedený v § 166g ods. 2 ZKR, avšak veriteľ ako žalobca musí tento dôvod v spore o zrušenie oddĺženia tvrdiť a preukázať ho.

22. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii obmedzuje povolenie oddĺženia podmienkou zistenia poctivosti zámeru, čo však súd pred vyhlásením konkurzu na majetok dlžníka neskúma. Táto podmienka je vyjadrením snahy eliminovať možnosti dlžníka o zneužitie tohto inštitútu, čo však súd zisťuje len na základe návrhového konania dotknutého veriteľa potom, ako k oddĺženiu dlžníka došlo. Záver konkurzného súdu o tom, že návrhom na povolenie oddĺženia sledoval dlžník poctivý zámer je tak výsledkom hodnotenia konania a správania sa žalovaného ako dlžníka súdom, kedy práve táto podmienka poskytuje konkurznému súdu pomerne široký priestor a súčasne korektív na zohľadnenie najrôznejších okolností, ktoré musia byť v súvislosti s vyhodnotením poctivosti, či nepoctivosti zámeru

dlužníka nielen pred podaním návrhu na jeho oddĺženie ním samotným, ale aj pri jeho podaní a aj následne v každej jednej prejednávanej veci posudzované súdom s individuálnym prístupom.

23. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii definuje v § 166g ods. 1 poctivý zámer s ohľadom na správanie sa dlužníka potom, ako podal na súd návrh na oddĺženie konkurzom. V ods. 2 § 166g ZKR je pri fakultatívne uvedených konaniach dlužníka definujúcich jeho nepoctivý zámer časový moment, v ktorom k nepoctivému konaniu dlužníka mohlo dôjsť, rôzny. Súd tak posudzuje nepoctivosť zámeru dlužníka nielen v čase podania návrhu na jeho oddĺženie, napr. neuvedenie relevantných údajov v zozname majetku, v zozname veriteľov, ale aj po podaní návrhu, napr. vo vzťahu súčinnosti so správcom.

24. Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že ZKR v ustanovení § 166g ods. 5 explicitne stanovuje, že v konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlužníka neskúma, ale poctivý zámer dlužníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. Kontrola poctivého zámeru dlužníka tak prichádza do úvahy len na základe veriteľskej aktivity po rozhodnutí o oddĺžení, keď podľa § 166f ods. 1 ZKR, právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlužníkovi alebo jeho dedičom má veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, ak preukáže, že dlužník nemal pri oddĺžení poctivý zámer.

25. V posudzovanej právnej veci odvolací súd považuje za nesporne zistené, že v Obchodnom vestníku č. 231/2020 zo dňa 01.12.2020 bol zverejnený oznam o tom, že rozhodnutím sp. zn. 23OdK/277/2020 bol Okresným súdom Nitra vyhlásený konkurz na majetok dlužníka: E. L., nar. XX.XX.XXXX. Žalobou zo dňa 29.12.2021 sa žalobca domáhal zrušenia oddĺženia dlužníka E. L., nar. XX.XX.XXXX, pre nepoctivý zámer. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný nemal poctivý zámer pri oddĺžení, keď do platobnej neschopnosti sa dostal svojím konaním, svoju platobnú neschopnosť stupňoval a následne situáciu riešil konkurzom a oddĺžením. Žalovaný ako dlužník nesplnil svoj záväzok voči žalobcovi, nevykonal dohodnuté práce a ani nevrátil poskytnutý preddavok. Takto mal žalovaný postupovať aj v prípade iných veriteľov. Žalovaný bol podnikateľom a poslancom obecného zastupiteľstva, preto treba na neho prihliadať prísnejšie. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že nárok žalobcu na zrušenie oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer nie je preukázaný. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie s odôvodnením, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, je zmätočné, neúplne zhodnotené a nedostatočne odôvodnené. Namietal, že boli naplnené predpoklady nepoctivého zámeru dlužníka v posudzovanej právnej veci.

26. Odvolací súd vo všeobecnosti uvádza, že právny účinok oddĺženia je v ustanovení § 166e ods. 2 ZKR upravený tak, že oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom, t.j. pohľadávky vymedzené v § 166a ZKR, bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlužníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov, pričom podľa § 166e ods. 1 ZKR. O oddĺžení rozhodne súd tak, že dlužníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. Okrem toho ZKR v ust. § 166b komplexne upravuje pohľadávky, ktoré sú vylúčené z uspokojenia a v ustanovení § 166c upravuje nedotknuté pohľadávky. Právnym následkom oddĺženia je teda nevymáhateľnosť pohľadávok v rozsahu, v akom súd zbavil dlužníka dlhov, čo znamená, že dlhy, resp. záväzky dlužníka nezanikajú, ale stávajú sa nevymáhateľnými v takom rozsahu, v akom sa neuspokoja na základe rozvrhu alebo splátkového kalendára.

27. Nakoľko proces oddĺženia vedie k tomu, že dlužníkovi sú za určitých podmienok „odpustené“ jeho dlhy, čím dochádza k prelomeniu zásady pacta sunt servanda a ku zrušeniu jeho zmluvných povinností voči veriteľom i proti ich vôli, mala by byť právna úprava mechanizmu oddĺženia nepochybne založená na korelácii medzi kľúčovými súkromnoprávnymi zásadami (pacta sunt servanda), základnými princípmi (napr. princíp právnej istoty, princíp právneho štátu, princíp ochrany legálne nadobudnutých práv) a právami veriteľa (právo vlastníť majetok) na jednej strane a snahou umožniť predĺženému dlužníkovi „začať znovu od začiatku“ na strane druhej. Túto skutočnosť konštatoval aj ústavný súd nálezom III. ÚS 570/2016, keď v súvislosti so samotným účelom oddĺženia vyslovil: „Pri rozhodovaní o oddĺžení je hlavnou úlohou konajúceho súdu spravodlivo vyvažovať primárny účel oddĺženia (záujem na strane dlužníka - fyzickej osoby) a záujmy stále neuspokojených veriteľov. Ak sa tejto svojej povinnosti konajúci súd nezhostí rešpektujúc požiadavku spravodlivosti vo vzťahoch dlužníka a veriteľov, potom buď poškodí dlužníka tým, že mu oddĺženie nepovolí, prípadne mu na účel skúšobného obdobia uloží neprimerané

záťaže, alebo poškodí veriteľov tým, že vytvorí predpoklady na nevymáhateľnosť ich riadne prihlásených a zistených pohľadávok, a to bez relevantných dôvodov.“

Odvolací súd zdôrazňuje, že konanie žalovaného je nevyhnutné posudzovať ako celok. Stotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie, ktorý na základe vykonaného dokazovania správne dospel k záveru, že ani jeden z dôvodov uvedených v § 166g ods. 2 písm. b), písm. e), písm. g) a písm. h) ZoKR a § 166g ods. 1 ZoKR nebol vykonaným dokazovaním preukázaný. Žalobca mal v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v zmysle § 166f ods. 1 ZoKR. Dôkazné bremeno vždy zaťažuje stranu sporu, ktorá uplatňuje deklarované právo, teda žalobcu, ktorý v danej veci dôkazné bremeno neunesol.

28. Žalobca počas konania pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolaní namietol, že žalovaný má viacročnú prax ako podnikateľ a navyše je poslancom v obecnom zastupiteľstve, takže má aj odborné a aj iné osobitné životné skúsenosti. Bol toho názoru, že súd je povinný v zmysle § 166g ods. 3 ZKR prihliadať na osobu žalobcu prísnejšie. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie postupoval správne, keď uviedol, že zohľadnil požiadavku žalobcu prihliadnúť prísnejšie na dlžníka pre jeho pôsobenie v podnikateľskej sfére, a tiež ako poslancu obecného zastupiteľstva, t.j. vo verejnej funkcii. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vzal do úvahy skúsenosti žalovaného v podnikaní a tiež jeho skúsenosti z verejnej funkcie, avšak žalobe napriek tomu nemohol vyhovieť, pretože neboli súdu predložené také dôkazy, ktoré by odôvodňovali žalobcom uvádzané dôvody pre zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovaného. Svoj názor aj jasne a dostatočne odôvodnil.

29. Odvolací súd sa ďalej zaoberal námietkou žalobcu, že pri pohľade na ním namietané postavenie žalovaného sú závery súdu nesprávne a zmatečné. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že dôvod uvedený v § 166g ods. 2 písm. b) ZoKR v danom prípade nie je dôvodom na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, nakoľko dlžník síce v zozname veriteľov neuviedol veriteľa fyzickú osobu, avšak veriteľ - žalobca sa dozvedel o konkurze včas na prihlásenie si svojej pohľadávky. Uvedený dôvod by bolo možné akceptovať pre zrušenie oddĺženia v prípade, ak by si veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku. Taktiež nebolo preukázané, že by sa dlžník úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti (§ 166g ods. 2 písm. e) ZoKR). Skutočnosti svedčiace o zlom hospodárení alebo o nezodpovednom správaní dlžníka nepostačujú pre zrušenie oddĺženia. Žalovaný sa v konaní nevyjadril k podanej žalobe ani písomne, ani ústne. Súd preto tvrdenia žalobcu považoval za nesporné skutkovo, avšak právne nepostačovali pre zrušenie oddĺženia žalovaného.

30. Odvolací súd pripomína, že fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Predpokladom platobnej neschopnosti je skutočnosť, že fyzická osoba nie je schopná ani len čiastočne plniť svoj záväzok. Neschopnosť plniť svoj záväzok musí byť všeobecná. Musí byť zrejmé, že plnenie záväzku je pre dlžníka nemožné. Ak teda dlžník je schopný plniť splatnú pohľadávku veriteľa aspoň čiastočne, nie je však ochotný ju hrať, nie je možné takéhoto dlžníka považovať za platobne neschopného, čo vyslovil vo svojom rozhodnutí aj NS ČR sp. zn. 29 Odo 236/2003 z 6.9.2005. Platobná neschopnosť je jednou z podmienok, ktoré musia byť splnené kumulatívne, aby fyzická osoba mohla podať návrh na vyhlásenie konkurzu podľa štvrtej časti ZKR.

31. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech (nevyhovenie návrhu) v konaní pred všeobecným súdom (napr. I. ÚS 8/96, III. ÚS 197/02, III. ÚS 284/08).

32. Odvolací súd zdôrazňuje správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý vo svojom rozhodnutí správne právne posúdil skutkový stav, keď skonštatoval, že v konaní nebolo preukázané, že by sa dlžník úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti. Žalobca nepreukázal a ani neoznačil hodnotu záväzkov dlžníka, ktorá je jednou z podmienok pre určenie a posúdenie platobnej schopnosti, resp. neschopnosti dlžníka. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že ak žalobca existenciu predĺženia, resp. minimálnej výšky nesplatených záväzkov v žalobe preukázal, prešlo dôkazné bremeno ohľadne ich splatenia,

resp. nižšej hodnoty na stranu žalovaného, a preto má súd očakávať takýto dôkaz od žalovaného. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR, II. ÚS 38/2015: „Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočnosti leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu takýchto skutočností tvrdí. Ak účastník neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, vychádza súd pri zisťovaní skutkového stavu z dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, ako aj zo skutkových zistení založených na zhodnom tvrdení účastníkov.“

33. Odvolací súd dopĺňa, že pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).

34. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný z príjmov z práce na obecnom úrade staršie pohľadávky platiť vôbec nemal, a peniaze by si mal uschovávať na dobu po oddĺžení zodpovedá nepoctivému zámeru. Predpoklad, že žalovaný by mal použiť tento príjem na iný účel, než je určený zákonom, je rovnako konaním naplňajúcim nepoctivý zámer. Odvolací súd však považuje za potrebné uviesť, že v konaní bolo na žalobcov, aby preukázal, že konanie žalovaného naplňuje definíciu nepoctivého zámeru tak, ako je determinovaný v bodoch 20.-22. odôvodnenia tohto rozhodnutia. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie uvádza, že skutočnosti, svedčiacie o zlom hospodárení alebo o nezodpovednom správaní dlžníka nepostačujú pre zrušenie oddĺženia.

35. Žalobca v odvolaní argumentoval tvrdením, že žalovaný bol v zmysle § 11 ods. 2 ZKR povinný podať návrh na vyhlásenie konkurzu skôr, než tak učinil. Odvolací súd pripomína, že toto ustanovenie sa vzťahuje na právnické osoby, pričom v posudzovanej právnej veci sa súd vypořádava s oddĺžením fyzickej osoby, a preto sa toto ustanovenie na ňu nevzťahuje.

36. K názoru žalobcu, že zo správania dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť veriteľov, odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že žalobca v odvolaní poukáže na dlhy žalovaného, nepreukazuje úmysel dlžníka poškodiť svojho veriteľa, či zvýhodniť iného veriteľa. Odvolací súd zastáva právny názor, že tvrdenie žalobcu, že nesplatenie dlžoby je poškodením veriteľa, keďže dlžník pred podaním návrhu na svoje oddĺženie otvorene dal najavo, že dlžobu nevráti, je snahou poškodiť svojho veriteľa už vopred, sú v tomto smere len všeobecné tvrdenia žalobcu, bez konkrétneho uvedenia spôsobu poškodenia, či zvýhodnenia iného veriteľa.

37. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

38. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, odvolací súd nevhliadol odvolacie dôvody žalobcu za dôvodné, preto rozsudok podľa § 387 CSP potvrdil ako vecne správny.

39. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalovaný má plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi z dôvodu, že bol plne úspešný v odvolacom konaní.

40. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).